

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120209017
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6120209017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci žalobcu: Sadro, s.r.o., Orlové 281, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 31 637 353, zast. Mgr. Tomáš Dragula, advokát, Centrum 26/31, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: KATEdesign - ateliér záhradnej architektúry, s.r.o., Drieňová 31, 821 01 Bratislava, IČO: 50 813 811, zast. JUDr. Sabína Hodoňová, PhD., Mariánske námestie 31, 010 01 Žilina, o zaplatenie 1.332,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/12/2020-97 zo dňa 23. júla 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/12/2020-97 zo dňa 23. júla 2020 potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom zamietol žalobu žalobcu a druhým výrokom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 409 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca svoj nárok odvodzoval od skutkových tvrdení, v zmysle ktorých došlo medzi ním a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy, ktorej predmetom bola dodávka tvárnic ELKO. Žalovaný tieto skutkové tvrdenia popieral s tým, že žiaden tovar u žalobcu neobjednal, a žiadny tovar mu žalobca nedodal.

Uzatvorenie zmluvy medzi žalobcom a žalovaným mala preukazovať žalobcom predložená e-mailová komunikácia. Z tejto komunikácie súd zistil, že konateľka žalovaného žiadala žalobcu o zaslanie cenovej ponuky a v inom e-maile zase popisovala adresu dodávky tovaru. Práve tieto dôkazy mali, podľa žalujúcej strany, preukazovať, že žalovaný tovar u žalobcu objednal a žalobca mu tento tovar aj dodal. Žiadosť žalovaného o cenovú ponuku, ktorá mala preukazovať vznik zmluvného vzťahu medzi stranami sporu však za návrh v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka považovať nemožno, nakoľko neobsahoval požadované náležitosti na uzatvorenie zmluvy. Naopak, predloženie cenovej ponuky je potrebné považovať za žiadosť o predloženie návrhu zmluvy, a to práve zo strany žalobcu. Práve takúto cenovú ponuku by bolo možné považovať za návrh na uzatvorenie zmluvy v prípade, ak by obsahovala dostatočne vymedzený predmet zmluvy a cenu za jeho dodanie. Až v prípade, ak by došlo k akceptácii takejto cenovej ponuky zo strany žalovaného, bolo by možné konštatovať, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy a vzniku záväzkového vzťahu.

Skutočnosť, že žiadosť o cenovú ponuku zo strany žalovaného neobsahovala náležitosti na uzatvorenie zmluvy, a preto ju nie je možné považovať za návrh na uzatvorenie zmluvy, vylučuje aj uzatvorenie zmluvy konkludentným spôsobom, v zmysle § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka. Nakoľko zo strany žalovaného nebol voči žalobcovi urobený žiadny úkon, ktorý by bolo možné považovať za návrh na uzatvorenie zmluvy, nemohlo dôjsť ani k akceptácii takéhoto návrhu poskytnutím plnenia.

Súd skúmal, či žalobcom uplatnený nárok nemožno kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. K takémuto bezdôvodnému obohateniu by na strane žalovaného prišlo vtedy, ak by mu žalobca dodal tovar aj napriek tomu, že medzi nimi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Dodanie tovaru žalovanému by tak bolo potrebné považovať za poskytnutie plnenia bez právneho dôvodu, a žalovanému by vznikla povinnosť žalobcovi toto plnenie vydať. S ohľadom na charakter plnenia, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že toto plnenie bolo následne zabudované na pozemku tretej osoby je zrejmé, že možnosť jeho reálneho vrátenia je vylúčená. Ak by žalobca preukázal, že tovar na miesto určenia dodal, tento bol prevzatý žalovaným, žalovanému by vznikla povinnosť vydať žalobcovi peňažné plnenie rovnajúce sa hodnote takto poskytnutého tovaru.

Pokiaľ chcel byť žalobca v tomto konaní úspešný, bolo jeho povinnosťou uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení.

Súd nevykonal žalobcom navrhované dokazovanie výsluchom konateľov žalobcu a žalovaného, nakoľko ide o dôkazy, ktoré boli žalobcom uplatnené až na pojednávaní dňa 23.07.2020. S poukazom na skutočnosť, že žalobcovi nič nebránilo dokazovanie navrhnutí už skôr, a vykonanie týchto dôkazov by si vyžiadalo nariadenie nového pojednávania, uplatnil súd sudcovskú koncentráciu konania.

Z charakteru žalobcom navrhovaných dôkazov je zrejmé, že žalujúcej strane nič nebránilo tieto prostriedky procesného útoku uplatniť už pred pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 23.07.2020 a tieto neboli navrhnuté z toho dôvodu, že žalobca ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre preukázanie svojich nárokov.

Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému. (odvolací súd predpokladá, že ide o chybu v písaní a správne mala táto časť znieť, že žalovaný má plný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi).

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že má za to, že v konaní došlo k vadám v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že súd vychádzal prevažne z listinných dôkazov, ktoré do konania predložil žalobca a z toho, že všetky tvrdenia žalobcu v konaní žalovaný poprel. Z listinných dôkazov, ako aj tvrdení žalobcu, podľa jeho názoru, vyplynulo uzatvorenie právneho vzťahu medzi stranami, na základe ktorého následne žalobca splnil svoj záväzok prostredníctvom tretej osoby v prospech žalovaného, avšak žalovaný svoju časť záväzku, a to zaplataenie kúpnej ceny, nesplnil. Žalobcovi je zrejmé, že zaslanie cenovej ponuky nemôže v žiadnom prípade predstavovať uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi sporovými stranami, a z tohto dôvodu žalobca do konania predložil aj dodací list č. DL 190005939 zo dňa 09.05.2019, ako aj následnú emailovú komunikáciu medzi žalobcom a žalovaným, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalovaný nerozporoval dodanie tovaru na ním určenú adresu, a žiadal vystaviť za poskytnuté služby faktúru.

Z komunikácie medzi žalobcom a žalovaným je zrejmé, že žalobca žalovanému doručil cenovú ponuku na ním poskytované, resp. sprostredkované služby. Skutočnosť, že tovar, ktorý bol predmetom dodania, bol skutočne dodaný, potvrdzuje okrem iného aj dodací list č. DL190005939, ktorý do konania predložil žalobca.

Ak by súd hodnotil dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, musel by dospieť k záveru, že medzi stranami vznikol zmluvný vzťah, na základe ktorého žalobca splnil svoju povinnosť, avšak zo strany žalovaného k splneniu povinnosti nedošlo.

Vyslovil presvedčenie, že žalovaný v celom konaní nerozporoval, že by od žalobcu cenovú ponuku obdržal, a teda túto skutočnosť považuje za nespornú v súlade s ust. § 151 CSP.

V časti, kde žalovaný tvrdil, že jeho klientka, K. Q., uhradila spoločnosti VGS-sk, s.r.o. za dodanie tovaru nimi požadovanú sumu, poukázal, že K. Q. uhradená suma bola výlučne úhrada za osadenie tvárnic, a nie za ich kúpu a dodanie, tak, ako to vyplýva z emailovej komunikácie zo dňa 24.06.2019, ktorú do konania predložil žalovaný.

Poukázal na ust. § 266 ObZ, t.j. na výklad právnych úkonov, pričom pri použití týchto výkladových pravidiel v súvislosti s konaním žalovaného, je podľa neho zrejmé, že došlo k uzatvoreniu právneho vzťahu o dodaní tovaru žalobcom, kedy žalovaný žiadal zaslať cenovú ponuku, ktorá mu bola podľa jeho odpovede doručená a aj s ňou súhlasil, pretože žalobcu navigoval do miesta dodania tovaru.

V prípade, ak by žalobca návrh na vykonanie dôkazov predložil aj pred prvým pojednávaním, toto by bolo potrebné odročiť z dôvodu, že žiadna zo sporových strán sa nemohla zúčastniť, a teda odôvodnenie nevykonania dôkazov so zásadou hospodárnosti konania v tomto prípade, podľa jeho názoru, neobstojí. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok zo dňa 23.07.2017 a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, resp. v prípade, ak zistí, že nie sú splnené podmienky na jeho zrušenie, aby rozhodol tak, že rozsudok zmení a žalovaného zaviazá na zaplatenie istiny vo výške 1.332,19 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 23.11.2019 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur. Záverom si uplatnil aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, mu nie je zrejmé z čoho vyplýva jeho tvrdenie, že žalovaný žiadal vystaviť faktúru a čo má na mysli pod poskytnutými službami, keď toto konanie je o nezaplatenie ceny za dodanie tvárnic ELKO.

Žalovaný nikdy nesúhlasil a nežiadal od žalobcu vystaviť faktúru za tvárnice ELKO. Žalovaný nikdy neprevzal tovar, ktorý ako žalobca tvrdí, mu bol dodaný, hoci túto skutočnosť žalobca nikdy nepreukázal. Žalovaný preukázal, že sa na úkor žalobcu nikdy neobohatil a ani mu zo žiadneho právneho vzťahu nemal byť dodaný žiadny tovar od žalobcu, za ktorý by mal žalobcovi zaplatiť.

Dodací list nie je dôkazom o dodaní tovaru žalovanému. Z emailovej komunikácie nevyplýva, že by žalovaný akceptoval nejakú cenovú ponuku. V emaile zo dňa 1. marca 2019 žalovaný žiadal spraviť samostatnú ponuku na tvárnice ELKA, a teda žiadal zaslať novú ponuku, a žalobca v konaní nepreukázal, že žalovanému bola zaslaná nová ponuka ani akceptácia ponuky žalovaným.

Žalovaný žiadal súd, aby na nové listiny - cenové ponuky, predložené do konania v odvolacom konaní neprihliadal. Tieto žalobca mal a mohol do konania predložiť do skončenia dokazovania. Podľa žalovaného ide o žalobcom vyrobené a prispôbosené cenové ponuky na účely tohto konania, ktoré sú vo forme pdf, avšak už v inej veľkosti, a označené inak ako pôvodne.

Z emailovej komunikácie však vyplýva, že žalobca poslal žalovanému už dňa 27. februára 2019 dve cenové ponuky s neznámym obsahom. Pokiaľ žalobca v emaile zo dňa 27. februára 2019 poslal žalovanému 2 cenové ponuky, nie je zrejmé, ako je možné, že jedna cenová ponuka bola podľa žalobcu vystavená až dňa 1. marca 2019, a teda, že neboli vystavené v ten istý deň, keď boli obidve žalobcom zaslané emailom dňa 27. februára 2019 žalovanému.

Žalovaný nikdy neuzavrel so žalobcom zmluvu na dodávku tvárnic ELKO ako to žalobca tvrdí. Žalovaný nikdy nezaslal žalobcovi návrh na uzavretie zmluvy, v ktorej by si určil aký tovar, v akom množstve a za akú cenu si žalovaný žiada dodať.

Rovnako žalobca nikdy nezaslal žalovanému návrh na uzavretie zmluvy, a žalovaný nikdy žiaden návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu nepotvrdil.

Žalobca vymáha peniaze od žalovaného za niečo, čo si žalovaný neobjednal a ani neprevzal. Táto skutočnosť bola preukázaná v konaní na súde prvej inštancie.

K návrhu žalobcu vykonať dokazovanie výsluchom štatutára žalobcu a štatutára žalovaného uviedol, že žalobca tento návrh predniesol prvýkrát na nariadenom pojednávaní. Žalobca, pokiaľ chcel vykonať dokazovanie výsluchom štatutára žalobcu, mal dostatok času na označenie týchto návrhov na vykonanie dokazovania a aj možnosť zabezpečiť účasť štatutára žalobcu na pojednávaní.

Súd, podľa žalovaného, správne na pojednávaní vyhodnotil návrh žalobcu vykonať dokazovanie výsluchom štatutárov žalobcu a žalovaného za nadbytočný, pričom žalobca ani nezrejmlil aké skutočnosti sa mali týmito výsluchmi preukázať. Výsluch žalobcu ani žalovaného by neprinesol žiadne nové výsledky vo vykonanom dokazovaní. Žalobca svoj návrh mal predložiť v konaní skôr, so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Žalovaný záverom žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

6. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom. Súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi žalobcu, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

7. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.
8. Podľa § 409 ods. 1 a 2 ObZ, kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.
V zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20201001>>.
9. Podľa čl. 8 základných princípov CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.
10. Podľa čl. 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.
11. Podľa § 132 ods. 1 až 3 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.
Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.
Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.
12. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.
13. Podľa § 153 ods. 1 až 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.
Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.
Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.
14. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.
15. Podľa § 171 ods. 1 CSP, ak sa spor nepodarilo vyriešiť zmiernom, súd uloží stranám povinnosti potrebné na dosiahnutie účelu konania, najmä v súvislosti s prípravou pojednávania. Zároveň určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci a predpokladaný termín pojednávania.
16. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
17. Podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

18. Odvolací súd považuje za nesporne zistené, že žalobca svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy odvodzoval od skutočnosti, že medzi ním a žalovaným bola uzatvorená kúpna zmluva, ktorej predmetom bola dodávka tvárnic ELKO. Žalovaný tieto tvrdenia poprel a mal za to, že u žalobcu si žiaden tovar neobjednal a ani mu nebol dodaný.

19. Za sporné odvolací súd považuje ustálenie skutkového stavu, t.j. či bolo v konaní dostatočne preukázané uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi sporovými stranami a rovnako tak preukázanie skutočnosti, že tovar bol žalovanému skutočne dodaný.

20. Odvolací súd vo všeobecnosti konštatuje, že v sporovom konaní sú strany sporu povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazná povinnosť v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Procesná pasivita strany má za následok, že neunesie dôkazné bremeno.

21. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>) vyplývajúcejmu z obsahu odvolania, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov sporových strán, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 a § 193 CSP. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním napadnutému zamietajúcejmu výroku nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 192 a § 193 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

22. Odvolací súd sa stotožnil s ustálením skutkového stavu súdom prvej inštancie, ktorý správne skonštatoval, že na to, aby súd mohol žalobe žalobcu vyhovieť bolo potrebné, aby bolo v konaní preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným skutočne došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, ako aj to, že žalobca dohodnutý tovar žalovanému skutočne dodal. Odvolací súd zastáva názor, že dodanie tovaru žalovanému musel v konaní preukázať žalobca, ktorý si uplatnil nárok na zaplatenie kúpnej ceny. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo

porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný, za predpokladu, že chce byť úspešný v spore, tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Z pravidla, že každý preukazuje iba svoje skutkové tvrdenia, existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, t.j. niečo, čo sa nestalo, čo neexistuje. Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné. V týchto prípadoch dochádza k presunu dôkazného bremena na protistranu. Preto bolo v danej veci povinnosťou žalobcu preukázať reálnosť odovzdania tovaru, keď žalovaný uvedenú skutočnosť popieral.

Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, ktorý tvrdil, že hoci faktúru žiadal vystaviť na tretiu osobu, mal za to, že takýmto konaním žalovaný potvrdil, že tovar bol žalobcom dodaný na miesto určenia a bol dodaný riadne a včas, nakoľko v prípade, ak by si žalobca riadne a včas nesplnil svoje povinnosti vo vzťahu so žalovaným, tento by od neho nežiadal fakturovanie dodaných služieb. Odvolací súd pripomína, že faktúra nie je právnym dôvodom vzniku pohľadávok, je len účtovným dokladom, na základe ktorého zmluvná strana uhradza odplatu za poskytnuté plnenie.

23. K námietke odvolateľa, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie vo vzťahu k nároku uplatňovaným žalobcom, zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď uviedol, že žalobca aj žalovaný sú podnikateľmi; aj ich vzájomné záväzkové vzťahy je potrebné v zmysle § 261 ods. 1 ObZ považovať za obchodný záväzkový vzťah, ktorý sa spravuje ustanoveniami ObZ. Rovnako tak správne posúdil skutkový stav ustálením, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovanému skutočne cenovú ponuku predložil a žalovaný túto akceptoval. Žiadosť žalovaného o predloženie cenovej ponuky nemožno považovať ani za verejný návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 276 ObZ, nakoľko bol adresovaný práve žalobcovi ako konkrétnemu subjektu. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, ktorý uviedol k cenovej ponuke, obsah ktorej do konania predložil až v podanom odvolaní, že pôvodne boli žalobcom do konania priložené iba listiny, o ktoré žalobca opiera svoj nárok a z ktorých podľa žalobcu má vyplývať uzavretie záväzkového vzťahu medzi nimi, a to emailová komunikácia a dodací list. V priloženej emailovej komunikácii sú ako prílohy uvedené 2 cenové ponuky, pričom nie je zrejmé, čo je obsahom týchto príloh. Odvolací súd zastáva názor, že predloženú emailovú komunikáciu nie je možné považovať za ofertu a akceptáciu.

24. Právna úprava nevyžaduje uzavretie kúpnej zmluvy v písomnej forme. Kúpnu zmluvu teda možno uzavrieť ústne, písomne, prípadne konkludentne. Dôkazné bremeno o uzavretí zmluvy leží na tej strane, ktorá z uzavretej kúpnej zmluvy vyvodzuje nároky, ktorých sa domáha. Písomný právny úkon je zásadne platný vtedy, ak je podpísaný konajúcou osobou. Ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich prejavy a podpisy na jednej listine (na listine, ktorá tvorí jednotný technický celok); môže to byť aj formou výmeny listov - korešpondencie. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami, keď je to v praxi obvyklé (ide napr. o podpis urobený pomocou pečiatky, použitie predtlačeneho podpisu na tlačive a pod.).

25. Dodanie tovaru mal preukazovať žalobcom predložený dodací list č. DL190005939. Po preskúmaní obsahu tohto dodacieho listu je súd nútený konštatovať, že tento dodanie tovaru žalovanému nepreukazuje. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že dodací list bol vystavený spoločnosťou Premac spol. s r.o. ako dodávateľom, a podľa tohto dodacieho listu bol tovar dodaný práve žalobcovi. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že kto konkrétne tovar prevzal z dodacieho listu nie je možné určiť vôbec, nakoľko obsahuje iba nečitateľný podpis a nie je v ňom vyplnené meno a priezvisko osoby, ktorá tovar prevzala. Žalovaný predložil do konania komunikáciu s K. Q., na ktorej záhrade sa osádzali tvárnice ELKO, ktorá zaplatila za ich dodávku a montáž spoločnosti VGS-sk, s.r.o., čo vyplýva z emailovej komunikácie medzi spoločnosťou VGS-sk, s.r.o. a pani Q. (email zo dňa 18. júna 2019), odvolací súd zastáva názor, že nešlo o fakturáciu za dodávku, ako to tvrdí žalobca v odvolaní. Do konania bol založený aj dôkaz o ich zaplatení.

26. Žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, ktorý využil sudcovskú koncentráciu konania v prípade, v ktorom to nebolo účelné, a to s poukazom na to, že žalobca mal všetky relevantné skutočnosti v konaní za preukázané. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že pre pochopenie sudcovskej koncentrácie konania je nevyhnutné definovať, na ktoré procesné úkony strán sporu sa táto procesná preklúzia práva vzťahuje. Prejednací princíp, ktorý je ťažiskovým princípom v sporovom procese znamená, že súd (až na výnimky) buduje skutkový základ konečného rozhodnutia vo veci z úkonov, ktoré plynú z procesnej aktivity strán sporu. Limitom uplatňovania prejednacieho princípu je koncentrácia konania, a to jednak zákonná, ktorá v praxi nespôsobuje problémy, nakoľko sa aktivuje vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania, budovanie skutkového základu meritórneho rozhodnutia je však limitované najmä z pohľadu uplatňovania sudcovskej koncentrácie konania, kedy procesné úkony strán sporu je nevyhnutné realizovať čo najskôr, nakoľko ponechávanie si dôležitých skutkových tvrdení a dôkazných návrhov na neskoršie štádium konania môže v konečnom dôsledku súd diskvalifikovať neprihliadaním na ne. Sudcovskej koncentrácii konania však podliehajú len prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku. Zo subjektívneho hľadiska sa za prostriedky procesného útoku považujú úkony žalobcu, kým prostriedkami procesnej obrany sú úkony žalovaného, a to bez ohľadu na to, či ide o písomné podanie alebo ústny prednes, prípadne ich časť. Zjednodušene možno povedať, že v zmysle ust. § 149 CSP ide najmä o skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky považovať za neuplatnené včas, ak sú reakciou na prostriedky procesného útoku a obrany protistrany. Inak povedané, po vyčerpaní repliky a dupliky by strana v zásade nemala mať možnosť uvádzať nové skutočnosti a dôkazy pre existenciu režimu sudcovskej koncentrácie. Každopádne nie je možné generalizovať, že každý oneskorený prostriedok procesnej obrany alebo útoku je zrelý na neprihliadanie naň. Využitie sudcovskej koncentrácie konania je v diskrečnej právomoci súdu. Principiálne vyjadrenie skutočnosti, že sankcionovanie úkonov strán sporu, ktoré môžu neodôvodnene predlžovať súdny proces, je v diskrečnej právomoci súdu, vychádza z článku 5 CSP, upravujúceho princíp zákazu zneužitia práva. Z povahy tohto princípu odvodzujeme aj fakultatívnu povahu sudcovskej koncentrácie konania, keďže tzv. silný sudca v spore je jediný, kto záväzným spôsobom rozhoduje o prípustnosti a včasnosti uplatnených prostriedkov procesnej obrany a útoku, prípadne o prípustnosti a dôvodnosti oneskorene urobeného úkonu. Hoci je povaha sudcovskej koncentrácie konania de lege lata nesporne fakultatívna, vychádzajúc najmä z koncepcie rekonštruovaného civilného sporového procesu by pravidlom malo byť neprihliadanie na oneskorené prostriedky procesného útoku a obrany (aj napriek gramatickému výkladu ust. § 153 ods. 2 CSP) a skôr výnimkou, ak súd využije možnosť na ne prihliadať, avšak je potrebné zachovať „rovnaký meter“ pre obe sporové strany a dôsledne v meritórnom rozhodnutí odôvodniť, ak sa súd po dôkladnom uvážení rozhodne prihliadať na procesné úkony uskutočnené po lehote určenej súdom na ich realizáciu.

27. K podanému odvolaniu predložil žalobca do konania aj nové dôkazy, a to Cenovú ponuku 01-9-0000249 na tovar v celkovej hodnote 5.424,99 eur vystavenú dňa 27. februára 2019 a Cenovú ponuku 01-9-0000266 na tovar v celkovej hodnote 1.087,39 eur vystavenú dňa 1. marca 2019. Tieto dve cenové ponuky boli vystavené podľa žalobcu dňa 27. februára 2019 a 1. marca 2019 s lehotou platnosti 30 dní (takto je to uvedené v cenových ponukách ktoré sú súčasťou odvolania).

Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak

- sa týkajú procesných podmienok,
- sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní.

Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca nepreukázal dôvod, pre ktorý nemohol tieto nové dôkazy doložiť súdu prvej inštancie pred jeho rozhodnutím, resp. spolu s podanou žalobou. Z tohto dôvodu nie je spôsobilé zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žaloba z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom.

Odvolací súd preto nevidí dôvod na postup podľa § 384 ods. 2 CSP, teda na doplnenie dokazovania a vykonanie ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie.

28. Odvolací súd sa stotožnil poukázaním žalovaného na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/41/2019, ktorý je plne aplikovateľný na túto právnu vec, kde odvolací súd uvádza, že „...prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Ustanovenie § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa §153a §154 CSP.

Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods.3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje strane sporu prednášať nové skutočnosti a dôkazy, avšak len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné v odvolacom konaní uplatniť.“

29. Obsah odvolania žalobcu nebol spôsobilý spochybníť vecnú správnosť odvolaniami napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by túto vecnú správnosť spochybňovali. Odvolací súd za daného stavu preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v plnom rozsahu.

31. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).